

వల్లగాని, లోకంలో జిలగే విషయాలవల్ల గాని నీకు ఏమీ అశాంతి రాదు. ఎందుచేతనంటే వాటిపట్ల నీ ద్వాక్షధం మాఱపోతుంది. లోపల ధ్వనం దానంతట అభి జిలగిపోతూ ఉంటుంది. లోకం ప్రభావం నీ కీందపడడు. ఇతర విషయాలు, ఇతర సంఘటనలు, మమకారాలు, వ్యక్తిభావన ఎప్పడైతే సిన్ను వదిలేస్తాయో అప్పడు నీ మనస్సు వెళ్లి హృదయంలో పడిపోతుంది. దాని గులంచి నువ్వు పెద్ద త్రేము పడనక్కరలేదు.

(సమ్మయి శ్రీ నాస్తగాలి అసుగ్రహాపుణయులు, 12-08-2016, వేల్పూరు)

ప్రియమైన ఆత్మభంధువులల్లారా,

వేల్పూరుస్వామి ఇక్కడ లైట్పోస్. సముద్రంలో ఓడలు తిరుగుతూ ఉంటాయి. లైట్పోస్లు ఎందుకు పెడతారు అంటే అక్కడ భూమి ఉందని సముద్రంలో ఉన్న ఓడలకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. మన స్వామీజీ దగ్గరకు చాలామంచి భక్తులు వస్తున్నారు. ఆయనను చూసి వెళుతున్నారు. ఇక్కడ మాటలతో చెప్పలేనటువంటి, మనస్సుకు అందనటువంటి ఏదో ఆనందం లభించటం వలననే ఇలా చూసి వెళుతూ ఉంటారు. ఓడలకు లైట్పోస్ ఎలాగో అలాగే మానవజాతికి తొస్సి అశ్రమాలు కూడా అవసరం. అయితే మీరు ఇంటి దగ్గర పనులు ఎవరూ అత్రధ్య చేయకూడదు. భగవాన్నను వంటింట్లో దేవుడు అంటారు. ఆయన వంటింట్లో ఎక్కువగా పనిచేస్తూ ఉంటారు. కాని నేను చేస్తున్నాను అనే భావన అక్కడలేదు. అంటే పని చేసినా చెయ్యసి వాడితో సమానము. మీరు కూడా ఆ స్థాయికి రావాలి. శలీరానికి ఆపశరం ఎంత ముఖ్యమో మనస్సుకు శాంతి, సుఖం అంతే ముఖ్యం. భార్యకు అనుకూలమైన భర్త దొరికితే మంచిదే, మీరు అద్యప్పంతులు. అలాగే భర్తకు అనుకూలమైన భార్య దొరికితే వాళ్ళ అద్యప్పంతులే, కాని బాహ్యావిషయాలతో, వ్యక్తులతో సంబంధం లేకుండా మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి మీ సహస్రరానికి అందుతూ ఉంటే మీరు ఇంకా ఎక్కువ అద్యప్పంతులు అని “నా సత్యాన్మేఘం” అనే గ్రంథంలో డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్ చెప్పారు.

మాకు ఏమీ దుఃఖం రాకూడదు అని మీరు అనుకొంటారు. దుఃఖం, అశాంతి అంటే ఎవలకి ఇష్టం ఉండదు. అసలు రమణభగవాన్ ఈ భూమి మీదకు రావటమే ఒక నూతన యుగం ప్రారంభమయింది. అంతకుముందు బుద్ధుడు, రామకృష్ణుడు వాళ్ళ చెప్పారు కాని అదంతా సాపేక్షికమైనది. ఇక్కడ సఫలంగే లేకుండా, స్తుగుల్లే లేకుండా మీ సారోని ఆదేసే విధానం రమణభగవాన్ది. పుష్కరస్తోనం చేస్తే పవిత్రులు అవుతారు అని హిందూమత సాంప్రదాయం. ఏదో ఒక మతంలో పుట్టాము కాబట్టి మన సాంప్రదాయం ప్రకారం చేయాలనుకొనేవాళ్ళ స్తోనాలు చేయవచ్చు. ఆ నదిలో స్తోనాలు చేస్తే మీరు పవిత్రులు అయిపోతారా అంటున్నారు బుద్ధుడు. మీరు నదిలో స్తోనం చేయటం కాదు మీరు ధ్వనంలో స్తోనం చేయుండి, ప్రవర్తనలో స్తోనం చేయుండి, శీలంలో స్తోనం చేయండి, జ్ఞానంలో స్తోనం

చేయండి అని బుద్ధుడు చెపుతున్నాడు. మీకు దాఖం లేనప్పుడు మంచినీళ్ళతో పని విముంది? మీకు ఆకలి లేనప్పుడు ఆహిరంతో పని విముంది? అలాగే నువ్వు సూటికి సూర్యపాళ్ళు సుఖంగా ఉన్నప్పుడు, శాంతిగా ఉన్నప్పుడు నీకు అసలు దేవునితో పని విమిటి? ఉన్నదంతా హ్యాదయంలోనే ఉంది. నేను అందరి హ్యాదయంలో అంతర్మామిగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. అది ఒక్కటే సత్యం. మన కంట్లోల్ని ఎక్కుడో లేదు, మన హ్యాదయంలోనే ఉన్నాడు. తరువాత రాముడిని నేను, కృష్ణుడిని నేను అని చెప్పాడు. అది అన్ని సాపేక్షిక సత్యాలు. మనకు ఉపాసనకి రాముడు, కృష్ణుడు ఉపయోగపడతారు. సత్యం అనేది నిరాకారం, నిర్మణం. కాని ఉపాసన కోసం సాకారంగా, సగుణంగా మనం మార్చుకున్నాము. అయితే ఈ సాకారం కూడా నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అటి కూడా అంతే నిజం. జగత్తు, జీవుడు, ఈశశ్వరుడు మూడుగా తీరత్తాలు అని పైఘంపనాంప్రదాయంలో చెపితే మూడూ ఒక ముద్ద అయిపోవాలని భగవాన్ చెప్పారు.

నీ హ్యాదయంలో ఒక నిజం ఉంది, అది ఇప్పుడూ ఉంది, ఎప్పుడూ ఉంటుంది. ఆల్ రెడీ ప్రజంట్, ఆల్ఫోన్స్ ప్రజంట్. నీ శలిరం కంటే, నీ మనస్సుకంటే, నీ ఇంద్రియాలకంటే నీ తలంపుల కంటే అతి సన్మిహితంగా అది నీ హ్యాదయంలోనే ఉంది. బహుజన్మల కృషి ఉంటేనే గాని అది నీకు అందదు అని గీతలో భగవంతుడు చెప్పాడు. ఆ నీలోకాన్ని ఎవరో భగవాన్కు చబివి వినిపించారు. గీతలో అలా చెప్పాడా అది ఇక్కడే ఉంది, ఇప్పుడే ఉంది. నువ్వేదో ప్రయత్నం చేస్తే వచ్చేది కాదు. నువ్వు కట్ట మూసుకుని కూర్చుంటే వచ్చేదికాదు. అది ఎప్పుడూ ఉంది. ఇక్కడ ఉన్నదానిని, నీ మనోదేహములకంటే సహిపములో ఉన్నదానిని అందుకోవటానికి నీకు బహుజన్మల కృషి అవసరమా, అదేమిటి? అన్నారు. ఇది లివలుశాపన్. వాడు భగవాన్. వూసం మంచిది అని ఇక్కడ బోర్డు పెట్టారు. వూసం మంచిదే. వూసంతోటి చెప్పవచ్చు, చూపుతోటి చెప్పవచ్చు. ఒన్ లుక్ ఈజ్ ఎన్ఫ్, ఒన్ వర్డ్ ఈజ్ ఎన్ఫ్ అని అక్షరమణమాలలో చెప్పారు కదా! ఒక్కసాలి మీ వంక చూస్తే చాలు, ఆ చూపు నీ హ్యాదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని నీకు పట్టి ఇస్తుంది. ఒక్క మాట చాలు, ఆ మాట నిన్న హ్యాదయలోయలలోనికి తీసుకొని పాఠుంది. భగవాన్ మాటల్డాడే మాట దేవుడై ఉన్నది, అది సత్యమై ఉన్నది. ఇంటి దగ్గర మనం అవసరం లేకుండా ఎక్కువగా మాటల్డాడుతూ ఉంటాము. అవసరం లేకుండా మాటల్డాడితే ఆ మాటల వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. అవసరమైతేనే మాటల్డాడాలి. అసలు నీకు మాట ఎందుకు వస్తుంది నీ గొప్పతనం తెలియపరచుకోవటానికా, నీ అహంభావనను వ్యక్తం చేసుకోవటానికా, అది చూసుకో. అవసరమైతే మాటల్డాడు, అవసరం లేకపోతే మాటల్డాడవద్దు, అది కూడా వూసమే. ఆన్బోర్డ్ చాలా తక్కువ మాటల్డాడతారు. మీకు గర్వం ఎక్కువ అని ప్రజలు అనుకోంటారేమో అంటే ఎవరో అనుకోంటే నాకు ఎందుకు? నాకు గర్వం ఉందో లేదో నాకు తెలుసుకదా! నాకు నిజంగా గర్వం ఉంటే, నాకు గర్వం లేదు అని ప్రజలు అనుకోంటే

నాకు కలిసివచ్చేది ఏమిటి అవసరం అయినప్పుడు మాట్లాడతాను, అవసరం లేకుండా మాట్లాడను. ఇతరులు అనుకోవటాలతోటి నాకు సంబంధం లేదు. నేను ఎలా ఉన్నానో అలాగే ఉంటాను. మీరు అనుకున్నట్లు నేను ఉండాలా? అలా ఉండలేను నా పద్ధతిలో నేను ఉంటాను. నేను ఎలా ఉండాలో అలాగే ఉంటాను.

భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే సత్యం సీ హృదయంలోనే ఉంది. సీ హృదయంలో విదైతే ఉందో అదే అంతటా వ్యాపించి ఉంది. సీ హృదయంలో ఉన్నది వేరు, అంతటా వ్యాపించి ఉన్నది వేరు కాదు. ఉన్నది ఒక్కటే. అది మాటలకు అందదు, సీ మనస్సుకు అందదు. తాని లేదా అంటే ఉంది. అక్కడ శాంతి ఉంది, సుఖం ఉంది. హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవైకవేద్యం చేసుకొన్నప్పుడు సముద్రంలో ఎంత సీరు ఉందో అంత సుఖం, శాంతి సీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అప్పుడు ఈ ప్రపంచం అంతా సీకు గడ్డిపరకలాగ అనిపిస్తుంది. ఈ మధ్య మా ఇంటికి ఒక స్వాములవారు వచ్చారు. దానికి వేరుగా ఉండాలా, లేకపెణే ఐక్యమవ్వాలా అంటున్నారు. నచి వెళ్లి సముద్రంలో ఐక్యమవుతుంది. సముద్రంలో కలిసాక ఇచ్చి గోదావరి సీరు, ఇచ్చి కృష్ణానది సీరు అని ఏమీ తెలియదు. అందులో ఐక్యమైవితే సుఖం ఎక్కడ నుండి వస్తుంది, సుఖం అనుభవించాలి అంటే సెపరేటర్గా ఉండాలి కదా అని స్వాముల వాలి ఉద్దేశం. దాని స్వరూపమే సుఖం, అది సీవై ఉన్నావు. అది సీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దానిని అదే ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటుంది, నువ్వు సెపరేటర్గా ఉండనక్కరలేదు. భగవాన్ టీక్కికి ఎక్కడ ఉంది అంటే పుష్టురాల స్వానాలు చేస్తే పవిత్రులు అవుతారు అని అందరూ చెపుతున్నారు కదా! అయితే అంతకు ముందు మీరు పవిత్రంగా లేరా? ఇప్పుడు మీరు అవపిత్రంగా ఉన్నారా? సీ హృదయంలో విదైతే సత్యం ఉందో దానికి సీ మనోదేహములకు ఇసుమంతయు సంబంధంలేదు. అయితే దానితో సీకు తాదాత్మం లేదు. అది ఎప్పుడూ పవిత్రంగానే ఉంది. నువ్వు నచిలో స్వానం చెయ్యటంవలన అది పవిత్రం అవ్వదు. అంతకు ముందే అది పవిత్రంగా ఉంది. అయితే మేము పవిత్రులం అయిపోతాము అనే భావన ఎక్కడనుండి వస్తోంది. అంటే మనిషి మనో దేహములకు పరిమితమై జీవిస్తున్నాడు, దాని వలన ఇటువంటి భావాలు వస్తున్నాయి. ఇక్కడ బుద్ధుడు ఒక పిలుపు ఇచ్చాడు. మీరు శీలంలో స్వానం చెయ్యండి, మీ జిహేబియర్ పేట్లనో స్వానం చెయ్యండి, మీరు స్వరూప జ్ఞానంలో ములగండి అని చెప్పాడు.

జీవితం అంతా తలంపులే. సంతోషం ఒక తలంపు, దుఃఖం ఒక తలంపు, మీరు ఎప్పట్టెనా బెంగపట్టుకొంటారు, ఆ బెంగ కూడా తలంపే. ఆ బెంగ పెట్టుకొనే వాడవు నువ్వు లేకపెణే సీ హృదయంలో సుఖస్వరూపంగా ఉన్న వాడవు నువ్వు? ఎవడు నువ్వు? నేను దేహస్ని నేను మనస్సును, నేను మంచివాడిని, నేను చెడ్డవాడిని అని ఇలా మీరు అనుకోవచ్చు.

ఇలా నువ్వు ఎన్ని అయినా అనుకోవచ్చుకాని నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదే నువ్వు. అయితే దానిని తెలుసుకొంటే సుఖం అది తెలియకవుతే దుఃఖం సిన్ను పెంటాడుతుంది. ఈ స్వామి ఇక్కడ కూర్చున్నారు. ఈ స్వామి సుఖపడుతున్నారే, మనం కూడా స్వామి లగా అవ్వాలి. అది నంకేతం. మనకు అన్ని ఉండి దుఃఖపడుతున్నాము. ఏమీ లేకుండా ఈ స్వామి సుఖపడుతున్నారు ఏమిటి? ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే స్త్రీకి భర్త ఎవరు అంటే శాంతి నిజమైన భర్త. నీకు సూటికి సూరుపాట్చు శాంతి దొరికినప్పుడు భర్తతోటి ఇంక నీకు పని ఏముంది? నీకు ఎక్స్పౌర్స్ నీ ప్లేజర్ కావాలన్నప్పుడు భర్తకావాలి. టీచింగ్ లో ఎక్కడా రాజీ లేదు. ఇది స్టైన్ కాదు. సూటికి సూరుపాట్చు సత్కారం. అలాగే భర్తకు సూటికినుసూరుపాట్చు శాంతి చేతిలో ఉన్నప్పుడు ఇంక భార్యతో వాడికి పని ఏమిటి? అలాగని పెళ్ళిళ్ళ చేసుకోవద్దని కాదు. స్త్రీకి నిజమైన భర్త ఎవరు అంటే శాంతి, పురుషుడికి నిజమైన భార్య ఎవరు అంటే శాంతి. ఆ సుఖం, శాంతి దొరికితే నీ మనస్సు అసలు బహిర్మాణం అవుదు. మన మనస్సు ప్లేజర్ కోసం బహిర్మాణం అవుతోంది. ఇంటి దగ్గర చిరాగ్గా ఉంది, గొడవ గొడవగా ఉంది సినిమాకు వెళ్ళి వచ్చేస్తాము అంటారు. అలా సినిమాలో ఉన్న ఆ రెండు గంటలు ఈ గొడవలు మల్లిపెట్టారు. తరువాత ఇంటికి వచ్చేయాలి కదా మల! మరల గొడవ ప్రారంభమవుతుంది. అలా ఎన్నాపే అవ్వటంకాదు, ఫేన్ ఇట్. నీకు దుఃఖం ఎక్కడ నుండి వస్తింది అని చూసుకుని దానిని పరిష్కారం చేసుకోవాలి కాని ఇలా సినిమాలు అని, కాలీరామేశ్వరం అని ఎన్నాళ్ళ పాలపెట్టావు. భగవంతుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు బయటసుండి ఇంద్రియాల ద్వారా తీసుకొన్న ప్లేజర్ అన్ని దుఃఖాగా మాలపెట్టాను. ఇది సత్కారం. ఇక్కడ భగవాన్ మిమ్మల్ని నమ్మమని ఏమి చెప్పరు, ఇక్కడ నమ్మకాలతో పనిలేదు.

నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దాని స్వరూపమే సుఖం, దాని స్వరూపమే శాంతి, దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే ఉండటం. భగవాన్ ఒక విషయంలో పొంగిపోయారు. నేను ఉన్నాను, ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను. ఇది ప్లేజర్. ఇది సత్కారం. మీకు అందరికి ఉండాలని ఉండా, చనిపోవాలని ఉండా? అందరికి ఉండాలనే ఉంది. అదే దేవుడు. ఈ శలీరం చనిపోయినప్పుడు మీరు చనిపోరు. మీరు చావులేసివస్తువై ఉన్నారు. శలీరం చనిపోయేటప్పుడు మీము చనిపోతున్నాము అంటారు, అది నిజంకాదు, అది తలంపే. ఒక్క సత్కారం తప్పించి మిగతావి అన్ని మనస్సు యొక్క కల్పితం. ఈ జన్మలు, శలీరాలు, స్నేహితులు, చుట్టాలు అంతా మనో కల్పితం నిన్ను ఒకడు భార్య అంటాడు, ఒకడు అమ్మ అంటాడు, ఒకడు చెల్లేలు అంటాడు. ఇందులో ఎవరు నువ్వు. ఎవడి కోణంలో నుండి వాడు చూస్తున్నాడు. ఉండటం అనేటి, సత్కారం అనేటి నువ్వు అనుకొన్నట్లుగా లేదు. అది ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది. నేను ఉన్నాను, ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను ఇది నీకు అనుభవంలో లేదు. నువ్వు ఏదిగా

ఉన్నావో ఆ ఉండటం అనేది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు నువ్వు ఏది మాట్లాడినా అది ఫైనల్ వర్డ్. నీకు లీలైజేషన్ లేకుండా ఏమి చెపుతావు. అవుటాఫ్ ప్ర్యూలటీ అండ్ సైలెన్స్ కమ్స్ ద వర్డ్ అఫ్ పవర్.

నేను ఇంతవరకు నా జీవితంలో భగవాన్కు పూజలు చేయలేదు అంటే మనలో మనం ఏమి చేసుకొంటాము. నన్ను ఆయన తీసుకొన్నారు కాని నేను ఆయనను పట్టుకొలేదు. నేను పట్టుకొని ఉంటే ఈపాటికి విడిచిపెట్టినేవాడిని, ఈపాటికి డైవర్స్ అయిపోదును. అదే పులి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క. పులి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క బయటకు రావటానికి అవకాశం లేదు అలాగే ఆయన అనుగ్రహంలో పడ్డవాడు కూడా అంతే. జీవలక్ష్మాలను కాపాడుకొండాము, ఇక్కడ నుండి ఎన్నికేవ్ అయిపోదాము అని పశిరాడినా ఆ జీవలక్ష్మాలను మిగల్లకుండా తినేస్తాడు. ఏదో మనం మిగిలిపోదాము అని పశిరాడినా మనవ్వి మిగలకుండా చేసేస్తాడు, సెపరేటన్ నేను తినేస్తాడు. మీరు వేరు, నేను వేరు అనే భావనలో నుండే దుఃఖం వస్తించి కదా, ఆ వేరు భావనను తొలగిస్తాడు. బుద్ధుడు ప్రయత్నం చేసినా, భగవాన్ ప్రయత్నం చేసినా, వేల్చారు స్వామి ప్రయత్నం చేసినా మిమ్మల్ని సారోలెన్ స్టేట్కు తీసుకునిపశివటానికి. మీకు తినటానికి తిండి ఉంది, కట్టుకొవటానికి బట్టలు ఉన్నాయి, మీకు డబ్బు ఉంది, ఇంటి దగ్గర అన్ని ఉన్నా మీకు ఎంతోకొంత దుఃఖం ఉంది కదా! సారోలెన్ స్టేట్ అనేది మీకు డబ్బు ఉందని బజారులో కొనుక్కొనేది కాదు. దుఃఖం ఎక్కడ లేదో అక్కడకు తీసుకొనిపశివటానికి ఇక్కడ స్వామి ఉన్నారు. సెల్ఫ్లెన్ సెల్ఫ్కి సెల్ఫ్ తెలుస్తుంది అని ఈ మధ్య మా మిత్రుడు అంటున్నాడు. అంటే ఏ సెల్ఫ్కెతే స్వార్థం లేదో ఆ సెల్ఫ్కు ట్రూఅం తెలియబడుతుంది అని చెప్పటం. సెల్ఫ్లెన్ సెల్ఫ్కి సెల్ఫ్ తెలియబడుతుంది, వండర్పుల్ ఎక్స్‌ప్రెసన్. వాడు ఏమంలో ఉన్న ఏ కులంలో ఉన్న ప్రపంచంలో ఏ స్వార్థపరుడికైనా ఇంతవరకూ సత్కం తెలియబడిందా అంటే లేదు. దేవగతమైననేనును కేంద్రంగా పెట్టుకొని జీవించేవాడికి ఎవడికి ఇంతవరకు దైవసాఙ్కాత్మకరం జరగలేదు.

భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే కీ అరుణాచలేశ్వరుడా నీకు కళ్ళ లేవు. కళ్ళ లేకుండా మొత్తం స్ఫురింతా చూస్తున్నాను. కళ్ళ లేకుండా చూస్తున్న నిన్న చూడగలిగిన వాడు ఎవడైనా ఈ స్ఫురిలో ఉన్నాడేమో ఒకసాి చూడవయ్యా. వాడే జ్ఞాని, వాడే ఈ స్వాములవారు. సత్కం నీ వ్యుదయంలో ఉంది. దానితోసం నువ్వు పైకి ఎగరటంకాదు, లోపలకు డీపెన్ అవ్యాలి. ఇప్పుడు మేము జిన్నారు నుండి వచ్చాము. జిన్నారు నుండి ఎంత దూరం అయితే వచ్చామో అంతదూరం వెనక్కిపెళ్తేగాని జిన్నారు చేరుకొలేము. అలాగే మీ స్వరూపాన్ని విడిచిపెట్టి మీరు ఎంత దూరం వచ్చేసారో మరల అంతదూరం వెనక్కి పెళ్తేనేకాని మీరు గమ్మాన్ని చేరుకొలేరు. స్టోప్ నాట టీల్ ఓ గోల్ ఈస్ట్ లిస్ట్ ఇచ్చి స్వామీజీ గర్జన. ఇక్కడ భగవాన్ టెక్కి

చూడండి. వండర్స్‌పుల్ ప్రజంబేషన్. ఇక్కడ ఉంది భగవాన్ వైభవం, అది చెప్పటానికి మేము జస్తించాము. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే గోలీకు వెళ్లపెట్టాను, గోలీకు లీచ్ అయిపెట్టాను అంటున్నారు, ఇప్పుడు నువ్వు గోలీకు విడిగా ఉన్నావా? ఒకవేళ గోలీకు విడిగా ఎవడైనా ఉన్నాడు అనుకొంటే వాడిని చూడు, అప్పుడు వాడు పెట్టాడు, నువ్వు గోలీ అయిపెట్టావు. ఏమిలీ నువ్వు గోలీకు వెళ్లపో అంటున్నావు. నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు, గోలీ ఎక్కడ ఉంది? గోలీకు ఇస్తుంగా నువ్వు ఉన్నావా? ఒకవేళ ఉంటే వాడు ఎవడు? వాడే ఫాల్స్ ఐ. లమూావ్ ఇట్ అని చెపుతూ ఉంటే మరల భగవాన్ నన్ను తిడుతున్నాడు. లమూావ్ ఇట్ అని చెపుతున్నావు, అసలు వాడు ఉన్నాడా లమూావ్ చెయ్యటానికి, వండర్స్‌పుల్ టీచింగ్. చెవులు ఉన్నవాళ్లు అందరూ వినండి. నేను తెలుసుకోవాలి, నేను గమ్మాస్తు చేరుకోవాలి అనుకొనే వాడు ఉన్నాడా? వాడు ఉన్నాడేమో చూడు. వాడు లేడు కాబట్టి లేకుండా పెట్టాడు. అప్పుడు నీవు విభిగా ఉన్నావో అది నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

పసికి జ్ఞానానికి విరోధించేదు. మీ ఇంటి దగ్గర చేసుకొనే పనుల విషయంలో అత్యధిగా ఉండకండి. మీరు చేతులతో పని చేసినంతమాత్రం చేత మీకు వచ్చే జ్ఞానం ఆగిపెశిదు. చేతులను పనిమీద ఉంచండి, మనస్సును భగవంతుడిమీద ఉంచండి. మీ కుటుంబ సభ్యులను వాళ్లు మావాళ్లు, మావాళ్లు అనుకోవద్దు. వాళ్లు కూడా దేవుడి మనుషులే అనుకొని పనిచేయండి. అప్పుడు అది ధ్వనిం అయిపెటుంది. మన ముక్కులో గాలి బయటకు పెట్టే వాళ్లకు మనకు సంబంధం ఏమంటుంది? ప్రపంచంలో ఇంతమంచి ఉండగా వాళ్లనే మన ఇంటికి ఎందుకు హంపాడు? వాళ్లకు మీకు పూర్వజన్మలో ఏదో సంబంధం ఉంచి కాబట్టి పంపాడు. వాళ్లు మీ మనుషులు కాదు, దేవుడి మనుషులే అనుకొని పనిచేయటమే, అది దేవుడి పనే అనుకొని చెయ్యండి. అది కూడా సాధనే. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా ముసలివాళ్లు ఉంటే వాళ్లు ఎప్పుడు వెళ్లపెట్టారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండకండి. వాళ్లను ప్రేమగా చూడండి, వాలికి సేవ చెయ్యండి. ఈ మధ్యన ఒక కోడలుని అడిగాను ఎందుకు ఈ ముసలమ్మగాలికి ఇంత సేవ చేస్తున్నారు అని, ఆ కోడలు ఏమి చెప్పింది అంటే ఈవిడ మా అత్తమ్మ, ఇప్పుడు ఆవిడ జీవించి ఉంచి కాబట్టి నేను సేవ చేస్తున్నాను. ఆవిడ చనిపెత్తే ఎవలికి చేస్తాను. ఒకవేళ నాకు సేవ చేయాలని ఉన్న ఇంక ఎవరు ఖిగులుతారు. ఇప్పుడు మా అత్తగాలని నేను వటిలేస్తే మా కోడలు కూడా నన్ను వటిలేస్తుంది కదా! ఇటి చెడ్డ సాంప్రదాయం అయిపెటుంది కదా! అని చెప్పింది.

నాకు పునర్జన్మ వస్తుందా? నేను మళ్లీ పుడుతానా? అని బుద్ధుడిని అడిగితే ఆయన లాజిక్కు వినండి. నీకు అవసరం ఉంటే శలీరం వస్తుంది, నీకు అవసరం లేకపెత్తే నీకు లిబర్టీ రాడు. నీకు శలీరం అవసరమా, ఏమి చేసుకొంటావు. నీకు ఎంజాయ్ మెంట్ కావాలి అంటే

శలీరం తావాలి. సీకు ఆకలి లేనప్పుడు అన్నం ఎందుకు? అలాగే సీకు ఎంజాయుమెంట్స్‌తో పని లేదు అనుకోి ఇంక సీకు శలీరం ఎందుకు? శలీరం సీకు అవసరం ఉందో లేదో ఇప్పుడు సీకు తెలియటంలేదా? దీనికోసం పురాణాలు చదవాలా? నువ్వు అంత తెలియకుండా ఉన్నావా? ఈముడ్న జిన్నురూలో నన్ను ఒక ప్రత్య అడిగారు దానికి సమాధానం చెప్పలేకవచియాను. మీకు భక్తులంటే ఇప్పుమా లేకవణె భక్తులకు మీరంటే ఇప్పుమా అని. ఈ ప్రశ్నకు అసలు సమాధానం ఉందా. భగవంతుడు భక్తులు సెపరేట్ కాదు. మీ శలీరాస్ని మీరు ఎలా చూసుకుంటారో అలాగే భగవంతుడు కూడా తన భక్తుల శలీరాస్ని చూస్తాడు. అది పరాయి శలీరంకింద చూడడు. తన శలీరంకిందే చూసుకుంటాడు. మాటి కర్మమార్గం. మాటి జ్ఞానమార్గం అని ఇలా చెప్పకండి. కర్మయోగం, భక్తియోగం, ధ్యానయోగం, జ్ఞానయోగం అని భగవంతుడు నాలుగు యోగాలు చెప్పిడు. మన బుధ్ని పక్షానికి రావాలంటే ఏదో ఒక్క యోగం సలాశిదు, నాలుగు యోగాలు అవసరమే. మీరు 24 గంటలు జపం చేయగలరా? 24 గంటలు ధ్యానం చేయగలరా? మనం చేసుకొనే పని ఏదో మనం చేసుకోవాలి. భక్తి విడిచిపెట్టుకూడదు, విచారణ విడిచిపెట్టుకూడదు. ఏది సత్యం, ఏది అసత్యం, ఏది మనం తీసుకోవాలి, ఏది మనం వచిలేయాలి, ఏది నిత్యం ఏది అనిత్యం ఆ డిస్కిమినేషన్ విడిచిపెట్టుకూడదు. మన డ్యూటీ ఏదో మనం చేయాలి, ఈశ్వరుని పాదాలయందు భక్తి కలిగి ఉండాలి. మీపట్ల నాకు ఉన్న ఆప్యాయత వలన విడిచిపెట్టులేక సబ్బుక్కు ఇలా చెప్పుకొని పాతున్నాను. మీరు ఎక్కడ చెప్పినా ఒక గంట కంటే ఎక్కువ చెప్పవద్దు అని రామకృష్ణమర్ స్వాములు నాకు చెపుతారు. మీలా నేను ఉండలేను, మీ పద్ధతి మీబి, మా పద్ధతి మాబి అని చెప్పాను.

మీలో చాలామంచి డబ్బు ఉన్నవాళ్ళు ఉన్నారు, మీకు డబ్బు ఉంటే దాచుకోండి, అంతేగాని మీకు డబ్బు ఉందని ఖాలిదైన బట్టలు వేస్తే, మీరు లగ్గలీగా ఉంటే మీకు తెలియకుండా దేహావన పెలగిపోతుంది. మీకు డబ్బు ఉంటే దాచుకోండి అంతేగాని వ్యాదయంలో మటుకు మేము ధనవంతులం, మేము ధనవంతులం అని అనుకోవద్దు. వ్యాదయంలో పేదవాళ్ళకిందే ఉండండి. అలా ఉండకవణె మీకు జ్ఞానం రాదు. డబ్బు సంపాదించటం కంటే డబ్బును సబ్బినియోగం చేయటం చాలా కష్టం. జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిదేకాని లోభిత్వం ఉండకూడదు. డబ్బును సబ్బినియోగం చేయండి లేకవణె దాచుకోండి కాని మాకు డబ్బు ఉందని మీరు అవసరాలు పెంచుకోవద్దు. సమాజంలో అనేకమంచి మంచిపిల్లలు ఉన్నారు. వాళ్ళకు చదువులు బాగా వస్తాయి కాని వాలి దగ్గర డబ్బు ఉండదు. అటువంటి వాలికి మీ డబ్బును ఉపయోగించండి. ఇందులో గిహర్ అని, టెలర్ అని లేదు. ఐశ్వర్యం అంతా ఈశ్వరుడిదే. భగవాన్ దగ్గర హలులో చాలామంచి కూర్చున్నారు. వీరందరు ఎవరు అని భగవాన్నను ఒకరు ప్రశ్నించారు. వీరందరూ మనవారే. మనవారు కాబట్టి మన దగ్గరకు వచ్చారు, మనవారు కాకవణె మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు అన్నారు భగవాన్.

సద్గురు శ్రీ నాన్కుగాలి అనుగ్రహమయిలు

అక్షోబర్ 16

జిన్నారు శ్రీ రమణ క్లేట్రం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఉత్తమ పురుషార్థం

పరమాత్మ అంటే చిదాకాశస్వరూపం, ఆనందస్వరూపం, ప్రేమస్వరూపం. “సత్త, జ్ఞానం, అనంతం, బ్రహ్మ” అన్నది ఉపనిషత్తీ వాక్యం. కాబట్టి సృష్టిలో ప్రతి అఱువూ పరమాత్మ స్వరూపమే! శుధ్య చైతన్యమే! అట్టి పరమాత్మ ఉనికి కన్న జిన్నముగా, వ్యక్తి యొక్క ఉనికి లేదు. స్వరూపం, ఆత్మ, చైతన్యం, మోక్షం, ఎరుక, గురువు, అనుగ్రహం, ఈత్స్వరుడు, ఇవన్ని ఒకే సద్గుస్తువు యొక్క పర్యాయపదములు. అట్టి శుధ్యచైతన్యమే సకల జీవులలోనూ పూర్వయుమై ప్రకాశిస్తోంది. అందువల్లనే “సీ స్వరూపమే శాంతి, సీ స్వరూపమే మోక్షం” అంటారు భగవాన్ శ్రీరమణమహార్థ. అట్టి స్వరూప అమృతస్థతిని మనకు అనుభవైకవేద్యం కాకుండా మన అహంకారమే అడ్డగా నిలుస్తోంది. ‘నేను-కర్తను’ అని భావించి, కర్తను ఆచలన్తా, కర్తవ్యలితాలపై ఆసక్తిని పెట్టుకోవడం వల్ల బంధం ఏర్పడుతోంది. స్వస్వరూపాన్నేషణ మనలను జనన మరణ సంసారాన్ని దాటించి, ముక్తి తీరాన్ని చేయే నావ అవుతుంది. జీవుడు, జగత్తు, ఈత్స్వరుల యొక్క అభేదత్తున్న గ్రహించకపోతే మనకు మోహభ్రాంతి నుండి విడుదల లభించదు. ‘దేవామే-నేను’ అనెడి భ్రాంతినుండి విముక్తిని సద్గురువు అనుగ్రహంచేతనే పాండగలము. అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టుకుండా ఆత్మజ్ఞానాన్ని ఆశించడం, ఎడాలలో మంచినీళ్ళ వెదకడంలాంటిది. అహంకారం నశిస్తేనే అభిష్టానమైన ఆత్మ ‘తాను’గా అనుభవైకవేద్యం అవుతుంది. పరమాత్మ కన్న జిన్నముగా దేవినైనా గుల్మించడమే భయమునకు, దుఃఖమునకు కారణము. అంతర్దృష్టిని అలవరచుకొని, నాచేత గుల్మింపబడే దేవాంతరియమనోబుద్ధులు ‘నేను’ కాదని, నా స్వరూపమే ఆత్మ అనెడి ధృడమైన ఆత్మనిష్టలో ఉండాలి. మనము ‘నేను’ అంటాము ఆ ‘నేను’కు మరో పేరేముక్తి. నేను నిత్యముక్తుడను అన్న ఎరుకయే సిజమైన సాధన. అహంకారాన్ని విచారణచేసి, దాని మూలమైన చైతన్యములో నశింపజేసి, కేవల అమృతస్థతిని ‘తాను’గా ‘నేను’గా అనుభవైకవేద్యం చేసుకొవడమే ఉత్తమ పురుషార్థం.

- చావలి సుర్కునారాయణమూర్తి, లమలాపురం, సెల్ : 9963195064

ఆలోచించేవాడు ఉంటేనే - ఆలోచనలు వస్తాయి

సంకల్పముతో కలిసి ఉండటమే బంధము. అట్టి సంకల్పమును విడిచిపెట్టటమే మొళ్చము. ఆ అభ్యాసాన్ని వదలకుండా ఉండాలి. వాస్తువాన్ని అవగాహన చేసుకోవటానికి మనం జస్తించాము. జస్తించటానికి ఏ ప్రయత్నం చేస్తున్నాము? ప్రతీది దాని మానాన్ని అది జరుగుతుంది. మరి ఎందుకు ఈ బాధ? జీవితాన్ని దాని ప్రవాహంలో దాన్ని వెళ్ళినియ్యాలి. ప్రవాహసికి ఎదులిదవద్దు. తేవలం ప్రవాహంలో తేలుతూ ఉండాలి అది ఎక్కడికి తీసుకొనివెళ్తే అక్కడకు తీసుకొనివెళుతుంది. ప్రకృతిసిద్ధంగా ఉండాలి. అసహజంగా ఉన్నది వధిలివేయాలి. భగవాన్ ఆశ్రమ నిర్మాణంలో ఒకరు “వంట శాల ఇక్కడ ఉండాలి, ధ్యాన మంబిరం అక్కడ ఉండాలి” అంటూ ఉంటే భగవాన్ “విధి ఎక్కడ నిర్మాణం జరగాలో ఈశ్వరుడు ముందే నిర్మయించాడు. ఎందుకు ఈ ఉంపాలు?” అన్నారు. మనస్సు చేయగలిగించి తేవలం సేకరణ, పెళ్గిసుకోవటం. తిరస్కరించటం, నిర్మాణ చేయటం జ్ఞాపకం పెట్టటివటం దాన్ని వెంటాడటం. నిస్సందేహంగా శాంతి కావలసినదే. శాంతం లేకుండా నవీనంగా ఉండలేము, జీవించలేము. మనస్సు పెళ్గాటాలద్వారా, తిరస్కారాలద్వారా, నిషాధించగలిగించి శాంతా! మనస్సు ఒక నవ్వుకకు, కాంట్లలను వెదుక్కుంటుంది. అందులో జీవిస్తుంది. మన మనస్సు గతకాలం, వర్తమానకాలం, భవిష్యత్కాలానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు చేస్తుంది. మనస్సు బాధాయిలను, దాని అలవాట్లను ఆలోచిస్తుంది. తన నమ్మకాలను తానే నిరంతరం ఖండిస్తూ, దోషాలను నిర్మయిస్తూ, ఒక దానితో ఒకటటి పాశ్చి చూస్తూ దాన్ని పాందాలని ఆరాటపడుతుంది. అటువంటి మనస్సుకి ఎన్నటికీ శాంతి లభించదు. శ్రీనాస్తగారు “తలంపు లేకుండా కామంలేదు, కోపం లేదు, దేహం లేదు, జగత్తు లేదు, దేవుడు లేదు. ఈ ఆలోచనలు కలుగుతున్న నేను ఎవడను? అని విచారణ చేస్తే ఆ నేను అంతర్మథం అవుతుంది” అన్నారు. మనస్సు ఒక గుంపులాంటిది. నిరంతరం ఏదో ఒకటి చింతించటం వల్లనే అక్కడ ఉంటుంది. ఒక్కిక్క ఆలోచనా వధిలేస్తే చివరకు ఏమీ లేదు. మనస్సు లేని “స్థితి” వుంటుంది. కాని ఆలోచనలు ఒక దాని వెంట ఒకటి పరుగెత్తుకొంటూ వుంటాయి. రెండు ఆలోచనల మధ్య ఎడం ఏమీ ఉండదు. విరామం ఉంటే అదే అసలైన మనం (ఆత్మగా) ఉంటాము. మనస్సు కాలంతో ఉంటుంది కాలాతీత తత్వం గులించి మనం ఎంత మాట్లాడినా అది కాలంలోనే వుంటుంది. కాబట్టి ఉంపాల్ని జీవించటం మానాలి. వాస్తువంలో జీవించటం నేర్చుకోవాలి. ఈ క్షణం చైతన్యమంతంగా, అప్రమత్తంగా, పూర్తి ఎరుకతో జీవించటం నేర్చుకోవాలి. అప్పుడు ఉండేది ఆనందం ముందు రాబోయే ముక్కి మాట ఎందుకు ఇది దేశ కాలాల నిరాంశం అంటారు అనుభవజ్ఞులు. ఈ స్ఫుర్తిలో ఏ జంతువుకూ భాష తెలియదు. వాక్కు వల్లనే మానవుడయ్యాడు. దాన్ని ఉపయోగించుకొని సత్కాన్ని పాందాలనే విషయం నిరంతరం గుల్తించుకొని జీవితం సఘలం చేసుకోవాలి.